

Dosarul nr. 2ra-1040/22
2-20160450-01-2ra-02082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Silivestru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Mardari, reprezentat de
avocatul Alexandru Savva,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Mardari
împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Credit Times” Societate cu
Răspundere Limitată cu privire la nulitatea clauzelor contractuale abuzive,
împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 decembrie 2020, prin intermediul poștei (f.d.15), Ștefan Mardari a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Organizației de Creditare Nebancară
„Credit Times” Societate cu Răspundere Limitată, (în continuare OCN „Credit
Times” SRL), solicitând constatarea nulității absolute a pct. 1.2 și pct. 2.2 din
contractul de împrumut nr. 165 G/01-05 din 16 mai 2018, încheiat între Ștefan
Mardari și OCN „Credit Times” SRL, în partea în care dobânda contractuală 3%
lunar sau 54 euro lunar, ce reprezintă 36% anual, depășește rata rezonabilă a BNM
și rata CHIBOR, constatarea nulității absolute a pct. 1.3 și pct. 2.2 din contractul de
împrumut nr. 165 G/01-05 din 16 mai 2018, încheiat între Ștefan Mardari și OCN
„Credit Times” SRL, privind încasarea comisionului de administrare a împrumutului
în mărime de 18 euro lunar sau 216 euro anual, constatarea nulității absolute a pct.
4.2 și pct. 4.3 din contractul de împrumut nr. 165 G/01-05 din 16 mai 2018, încheiat
între Ștefan Mardari și OCN „Credit Times” SRL, privind încasarea penalităților în
mărime de 1%, constatarea nulității absolute a pct. 4.4 din contractul de împrumut
nr. 165 G/01-05 din 16 mai 2018, încheiat între Ștefan Mardari și OCN „Credit
Times” SRL, privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 0,5% pe zi și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 16 mai 2018 a
încheiat contractul de împrumut cu OCN „Credit Times” SRL, prin care i-a fost
acordat un împrumut în mărime de 1800 de euro, care la data de 16 mai 2018
constitua suma de 35506 lei. Împrumutul a fost acordat până la data de 16 mai 2019.

Totodată, a menționat că, deține calitatea de consumator, iar OCN „Credit Times” SRL are calitatea de profesionist, rezultând din genul de activitate de acordare a împrumuturilor.

Reclamantul a susținut că, contractul de împrumut nr. 165 G/01-05 din 16 mai 2018, este de adeziune, iar clauzele acestuia nu au fost și nu pot fi negociate, deoarece activitatea de bază a OCN „Credit Times” SRL este acordarea împrumuturilor consumatorilor, fiind și un contract tipizat. Contractul de împrumut conține un șir de clauze abuzive și ilegale, ce sunt pasibile de a fi anulate, iar faptul că a semnat acest contract, nu înlătură caracterul ilegal al clauzelor contractuale contestate. Contractul generează o îmbogățire nejustificată a creditorului. Contractele de împrumut încheiate de OCN „Credit Times” SRL sunt preformulate, sunt contracte de adeziune, întrucât nu se negociază, acceptarea fiind o condiție de a încheia orice contracte cu pârâtul. Voința clientului se rezumă la a semna sau nu contractul.

În sensul pct. 1.2 și pct. 2.2 din contractul de împrumut, dobânda aferentă constituie 3% pe lună sau 54 euro lunar, ceea ce reprezintă 36% anual. Iar, în opinia reclamantului, dobânda aferentă în mărime de 3% pe lună este evident ilegală și abuzivă în defavoarea consumatorului. Clauza indicată nu a fost negociată individual reieșind din caracterul specific al genului de activitate a pârâtului, deoarece este profesionist, iar caracterul semnificativ al dezechilibrului rezultă dintr-un simplu calcul matematic. Dobânda contractuală de 3% lunar sau 36% anual nu este într-o relație rezonabilă cu rata de bază a BNM și rata de referință interbancară (CHIBOR) și urmează a fi declarată parțial nulă cu reducerea la rata rezonabilă.

În ceea ce vizează pct. 1.3 și pct. 2.2 din contractul de împrumut, reclamantul a susținut că, i-a fost impus un comision de administrare a împrumutului lunar, în mărime de 18 euro lunar sau 216 euro anual, ceea ce reprezintă 61,17% din dobânda contractuală anuală rezonabilă. Contractul semnat este un contract tipizat, clauzele fiind prestabilite unilateral de pârât, fără să poată influența schimbarea lor, iar simpla informare despre condițiile contractului, nu echivalează cu negocierea acestuia. Deservirea și gestionarea împrumutului face parte din activitatea pârâtului, care este un profesionist ce acordă împrumuturi, iar costurile ce apar și cheltuielile suportate urmează a fi acoperite prin perceperea dobânzilor contractuale, având în vedere caracterul oneros al contractului de împrumut. Pârâtul nu a justificat obiectiv comisionul de administrare, care nu este altceva decât o dobândă contractuală mascată. Comisionul de administrare este o clauză abuzivă rezultând din circumstanțele contractuale, or, aceasta reprezintă 61,17% din dobânda contractuală rezonabilă. Caracterul semnificativ al dezechilibrului rezultă dintr-un simplu calcul matematic, or, comisionul încasat reprezintă 61,17% din dobânda contractuală rezonabilă, de unde și rezultă caracterul mascat de dobândă.

Cu referire la pct. 4.2 și pct. 4.3 din contractul de împrumut, reclamantul a afirmat că, pârâtul a impus o penalitate dublă abuzivă care duce la o îmbogățire nejustificată și care este în detrimentul său. Clauza indicată nu a fost negociată individual, reieșind din caracterul specific al genului de activitate a pârâtului, deoarece este profesionist, iar caracterul semnificativ al dezechilibrului rezultă dintr-un simplu calcul matematic, or, penalitatea dublă constituie 1%.

Prin pct. 4.4 al contractului de împrumut i-a fost impusă o dobândă de întârziere în mărime de 0,5% pe zi din suma împrumutului. O astfel de clauză este, în ansamblu, abuzivă în coraport cu drepturile consumatorului, or, 0,5% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere constituie 182,5%, anual calculată din corpul împrumutului. Clauza indicată nu a fost negociată individual reieșind din caracterul specific al genului de activitate a pârâtului, deoarece este profesionist. Dezechilibru semnificativ rezultă dintr-un simplu calcul matematic, or, 0,5% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere constituie 182,5% anual sau 3285 de euro, care evident este în detrimentul său.

Reclamantul a precizat că, faptul semnării unor acte ce ar atesta că până la semnare s-a negociat conținutul, nulitatea absolută nu poate fi acoperită prin semnătura sa.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ștefan Mardari împotriva OCN „Credit Times” SRL cu privire la nulitatea clauzelor contractuale abuzive, încheiate cu consumator; s-a încasat de la Ștefan Mardari în beneficiul OCN „Credit Times” SRL cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 de lei.

Prin decizia din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ștefan Mardari și s-a menținut hotărârea din 24 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, prin hotărârea din 27 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, ca urmare a examinării cererii formulate de OCN „Credit Times” SRL, s-a concluzionat în favoarea admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată, fiind dispusă spre încasare, în temeiul contractului de împrumut cu dobândă nr. 165 G/01-05 din 16 mai 2018 împrumutul datorat în mărime de 1800 de euro, dobânda contractuală de 540 de euro, comisionul de administrare în sumă de 180 de euro, penalitatea de întârziere în sumă de 1620 de euro, în total suma de 4140 de euro. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de judecată, Ștefan Mardari, la data de 12 noiembrie 2020, a atacat-o cu apel la Curtea de Apel Chișinău. Prin încheierea din 20 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel formulată de către Ștefan Mardari împotriva hotărârii nr. 2-5952/2021 din 27 iunie 2020, adoptată de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a fost restituită ca fiind depusă în afara termenului legal (f.d.80-83).

Redând conținutul prevederilor art. 254 alin. (2) lit. a), (3), art.123 alin.(2) Cod de procedură civilă, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe precum că, din prevederile enunțate, este contrar legii de a examina o acțiune care deja a fost examinată de o altă instanță de judecată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

În acest sens fiind relevante constatările Curții Constituționale din decizia de inadmisibilitate nr. 16 din 09 februarie 2018 în care se menționează la pct. 26 din decizie că hotărârea judecătorească reprezintă actul final de dispoziție al unei instanțe judecătorești. Hotărârea judecătorească irevocabilă dispune de autoritatea lucrului judecat și produce unele efecte juridice precum: exclusivitatea, prejudicialitatea, obligativitatea, executorialitatea. În pct. 27, Curtea a menționat că potrivit efectului prejudicialității, faptele și raporturile juridice stabilite anterior

printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sunt obligatorii pentru instanța care judecă o altă pricină la care participă aceleași persoane.

Instanța de apel a citat prevederile art. 217 Cod civil, în redacția legii în vigoare până la 01 martie 2019, art. 7 alin. (5) Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în vigoare la momentul încheierii contractului.

Cu referire la criticile apelantului Ștefan Mardari precum că, prin hotărârea 27 iunie 2020 nu s-a dispus nulitatea absolută a clauzelor contractuale invocate de Ștefan Mardari, ci diminuarea lor, fiind diminuată penalitatea, iar pretențiile reclamantului invocate în prezenta cauză nu au fost soluționate prin hotărârea din 27 iunie 2020, instanța de apel a considerat oportun de a le respinge ca fiind neîntemeiate, având în vedere că, în raporturile cu consumatorii, instanța are obligația de a se sesiza din oficiu în ceea ce privește constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale încheiate cu comercianții în condițiile în care, există indici asupra caracterului disproporționat și inechitabil al acestora, iar în cauza soluționată prin hotărârea din 27 iunie 2020, atare circumstanțe nu au fost stabilite.

Or, la pronunțarea hotărârii privind dispunerea încasării sumelor, în temeiul art. 217 Cod civil, instanța verifică din oficiu dacă la încheierea contractului au fost respectate de către comerciant dispozițiile legale prin prisma Legii nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (în vigoare la momentul încheierii contractului), Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, Legii nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, precum și prevederile Codului Civil cu privire la clauzele standard.

În consecință a menționat că, eronate alegațiile apelantului cu referire la faptul că, clauzele contractuale invocate în prezenta acțiune, ale căror nulitate s-a solicitat, nu au fost verificate de instanța de judecată la pronunțarea hotărârii irevocabile din 27 iunie 2020, dat fiind faptul că instanța în conținutul hotărârii, s-a expus asupra pct. 4.2, 4.3, 4.4 ale contractului litigios, nulitatea absolută a cărora a fost solicitată de către Ștefan Mardari în cadrul prezentului caz.

Astfel, în conținutul hotărârii judecătorești din 27 iunie 2020, instanța de judecată s-a expus și asupra legalității clauzei penale reflectate în pct.4.2 al contractului, unde a indicat necesitatea reducerii acesteia, cu calcularea penalității de întârziere, reieșind din 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere, dar nu de 1% așa cum este prevăzut în contract, iar drept urmare, s-a dispus încasarea de la Ștefan Mardari a penalității în mărime de 1620 de euro în loc de 3240 de euro cum s-a solicitat.

Iar cât privește legalitatea pct. 1.2 și 2.2. ale contractului, instanța s-a expus în motivarea și dispozitivul hotărârii, încasând sumele solicitate de către OCN „Credit Times” SRL de la Ștefan Mardari și nu a constatat temeiuri de nulitate a acestor clauze, dat fiind că s-a referit în conținutul actului procesual.

Prin urmare, în aceste condiții se aplică autoritatea lucrului judecat, iar printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, unde obiectul examinării este același – determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, intră în sfera raporturilor de ordine publică, care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

Instanța de apel a reținut și faptul că, contractul de împrumut nr.165/G din 16 mai 2018 dintre părți și-a produs efectele sale, legalitatea clauzelor acestuia a fost dezbătută în cadrul procesului de judecată, cu emiterea unei hotărâri judecătorești la moment irevocabilă, iar din circumstanțele cauzei, instanța nu poate determina interesul actual al reclamantului în privința clauzelor contractului contestat, în situația când în privința cerinței de încasare a datoriei instanța de fond s-a expus deopotrivă și cu legalitatea clauzelor contractuale.

Or, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. La moment, atare interes al reclamantului născut și actual nu se atestă, dat fiind că prin contractul din 16 mai 2018, instanța deja s-a expus asupra clauzelor acestuia, cât la cerere, atât și din oficiu, iar dacă reclamantul pretinde în continuare nulitatea clauzelor contractuale de la pct.1.2, 2.2, 1.3, 4.4, 4.3, acest drept urma a fi realizat fie prin depunerea unei acțiuni reconvenționale în cadrul examinării cauzei, fie prin contestarea hotărârii judecătorești din 27 iunie 2020.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că, înaintarea unei asemenea acțiuni, în asemenea împrejurări, este una neîntemeiată și care duce neglijarea principiului securității raporturilor juridice care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și care constituie încălcare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, instanța de apel a relevat că, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, *inter alia*, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești.

Corespunzător, în aceste condiții, este inadmisibilă expunerea asupra legalității clauzelor contractuale ale contractului de împrumut nr. 165 G/01-05 din 16 mai 2018, încheiat între reclamant și pârât, or, o eventuală expunere în acest sens ar însemna aprecierea repetată a unor clauze în baza cărora a fost adoptată hotărârea nr. 2-5952/2019 din 27 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, or, în condițiile în care asupra unui contract se expune o instanță judecătorească, clauzele acestuia devin obligatorii pentru părți, iar revenirea asupra circumstanțelor analizate printr-o hotărâre rămasă definitivă este inadmisibil.

La 09 iunie 2022, prin intermediul poștei (f.d.185), Ștefan Mardari, reprezentat de avocatul Alexandru Savva, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, prima instanță eronat a concluzionat cu referire la constatările din hotărârea judecătorească din 27 iunie 2020, or, în partea dispozitivă a acesteia nu este nicio dispoziție a instanței cu privire la nulitatea clauzelor contractuale în modul pretins în cererea de chemare în judecată formulată. Faptul admiterii doar în parte a pretențiilor OCN „Credit Times” SRL nu echivalează cu constatarea în partea dispozitivă a hotărârii și a nulității clauzelor contractuale în modul pretins prin acțiunea înaintată. Prin hotărârea judecătorească din 27 iunie

2020 nu s-a dispus nulitatea absolută a clauzei penale, însă a fost diminuată, iar micșorarea și nulitatea absolută nu sunt echivalente ca noțiuni.

Totodată, a susținut că, clauzele contestate cu privire la dobânda contractuală și comisionul de administrare nu au suferit nicio modificare, nu au constituit obiect de examinare, nu s-a dispus nulitatea lor, din contra, încasarea acestora, ceea ce prejudiciază și mai mult drepturile, libertățile și interesele legitime.

Condiția de aplicare a autorității de lucru judecat presupune identitate de acțiuni, părți, obiect și cauză juridică, ce oprește repetarea judecării, iar puterea, prezumția de lucru judecată, impune consecvența în judecată, astfel că ceea ce s-a constatat și s-a statuat printr-o hotărâre nu trebuie să fie contrazis prin altă hotărâre. La caz, între constatările de fapt și de drept ale hotărârii judecătorești din 27 iunie 2020 și cererea de chemare în judecată înaintată nu există o identitate de acțiuni, în special ca obiect și cauză juridică. Or, prin cererea formulată nu se urmărește anularea hotărârii judecătorești din 27 iunie 2020, însă anularea unor clauze abuzive din contractul de împrumut.

Recurentul a opinat că, instanța de fond și de apel nu au stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au fost încălcate normele de drept material și procedural.

La 15 octombrie 2022, prin intermediul poștei (f.d.201), Ștefan Mardari, reprezentat de avocatul Alexandru Savva, a depus considerații, reiterând cerințele din recurs.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 02 august 2022 (f.d.189) a fost expediată în adresa intimatului și a fost recepționată la data de 05 august 2022, conform avizului de recepție (f.d.191).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 iunie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 09 iunie 2022, prin intermediul poștei (f.d.185), ceea ce denotă că, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ștefan Mardari, reprezentat de avocatul Alexandru Savva, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească

a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefan Mardari, reprezentat de avocatul Alexandru Savva, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ștefan Mardari, reprezentat de avocatul Alexandru Savva.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ștefan Mardari, reprezentat de avocatul Alexandru Savva, împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat